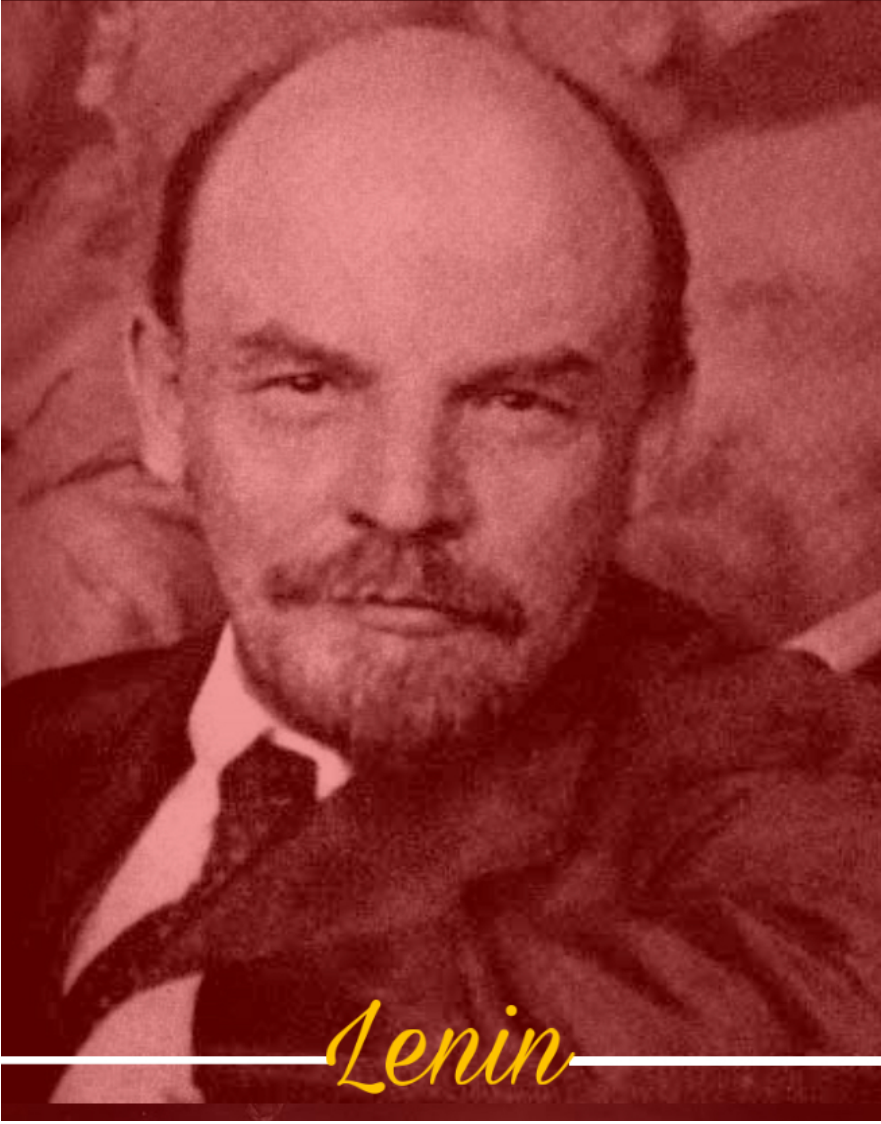

V.I. Lenin - Rusya'nın Tüm Yurttaşlarına

V.I. Lenin'e ait aşağıdaki yazı, 10 (23) Ekim 1912'den önce yazılmıştır. Ekim 1912'de ayrı bir broşür olarak yayınlanmıştır. Çeviride yararlanılan kaynak; Lenin Collected Works, Progress Publishers, 1977, Moscow, vol. 41, s. 262.2-266.1.

RUSYA SOSYAL-DEMOKRAT İŞÇİ PARTİSİ
Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!

RUSYA'NIN TÜM YURTTAŞLARINA [1]

Yoldaşlar, işçiler ve Rusya'nın tüm yurttaşları!

Balkanlar'da Dört gücün Türkiye'ye karşı savaşı başladı. [2] Savaş Avrupa'nın tamamını tehdit ediyor. Hükümetlerinin yalancı inkârlarına karşın, Rusya ve Avusturya, savaş için

hazırlanıyorlar. İtalya, Türk topraklarını yağmalama politikasında daha da küstahlaşıyor. Viyana ve Berlin'deki, Paris ve Londra'daki borsa paniği, tüm Avrupa'daki kapitalistlerin, Avrupa barışını muhafaza etme olasılığı görmediğini gösteriyor.

Tüm Avrupa, Balkanlar'daki olaylarda yer almak istiyor! Herkes "reformları" ve hatta "Slavlar için özgürlüğü" savunuyor. Gerçekte, Rusya, Asya'da Türkiye'den bir parça koparmak ve Boğaz'ı ele geçirmek istiyor. Avusturya Selanik üzerinde, İtalya Arnavutluk üzerinde, Britanya Arabistan üzerinde ve Almanya Anadolu üzerinde planlara sahiptir.

Kriz tırmanıyor. Sermayenin yüzbinlerce ve milyonlarca ücretli kölesi ve serf sahipleri tarafından ayaklar altına alınan köylüler, taç giymiş haydutların hanedanlık çıkarları için, burjuvazinin yabancı ülkeleri yağmalama hamlesindeki kârları için katledilmeye gönderiliyorlar.

Balkan Krizi, yüzyılın başından bu yana her yerde daha keskin sınıfsal ve uluslararası çelişkilere, savaşlara ve devrimlere yol açan olaylar zincirinin bir halkasıdır. Rus-Japon savaşı, Rusya'da devrim, Asya'da bir dizi devrim, Avrupa devletleri arasında artan rekabet ve düşmanlık, Fas üzerindeki barışa yönelik tehdit ve İtalya'nın Trablus'a karşı yağma harekâtı—mevcut krizin hazırlığı böyle oldu.

Savaşlar ve onların felaketleri, milyonlarca emekçi halkı esir alan, milletler arasındaki mücadeleyi keskinleştiren ve sermayenin kölelerini top mermisine dönüştüren kapitalizm tarafından üretildiler. Devrimci proletaryanın evrensel sosyalist ordusu, kitlelerin baskılanmasına ve köleleştirilmesine ve köle sahiplerinin çıkarları uğruna kölelerin öldürülmesine son verebilecek tek güçtür.

Batı Avrupa ve Amerika'da, çalışan sınıftan milyonların kaçınılmaz şekilde zafere yürüdüğünü görerek umutsuz çılgınlıklara batma eğilimi daha da artan emperyalist burjuva hükümetlere karşı, sosyalist proletaryanın keskinleşen mücadelesi var. Bu hükümetler savaşa hazırlanıyorlar ancak aynı zamanda dünya çapında savaşın dünya çapında devrim anlamına geleceğini bilerek savaştan korkuyorlar.

Doğu Avrupa'da—Balkanlar, Avusturya ve Rusya—kapitalizmin hayli geliştiği bölgelerin yanı sıra, feodalizm, mutlakiyetçilik ve orta çağ kalıntıları tarafından ezilen kitleleri görüyoruz. Merkez Rusya'daki on milyonlarca köylü gibi, Adriyatik kıyısında, Bosna-Hersek'teki köylüler de hâlâ toprak sahibi serf-efendileri tarafından eziliyorlar. Habsburgların ve Romanovların korsan hanedanlıkları bu orta çağ zulmünü destekliyor ve monarşinin gücünü sağlamlaştırmak ve bir dizi milliyetin köleleştirilmesini devam ettirmek amacıyla halklar arasında düşmanlığı körüklüyor. Doğu Avrupa'da, monarklar hâlâ halkları aralarında paylaşıyor, aralarında ticaret ve değiş tokuş yapıyor, kendi hanedanlık çıkarlarını desteklemek için farklı milletleri karmakarışık devletler halinde bir araya getiriyorlar; tıpkı serf sistemindeki toprak sahiplerinin kendi tebaa köylülerinin ailelerini

parçalayıp karıştırması gibi!

Federal bir Balkan Cumhuriyeti, Balkan ülkelerindeki kardeş sosyalistlerimizin, halklara kendi kaderlerini tayin hakkı ve tam özgürlük mücadelesinde kitlelere duyurdukları, sosyalizm için geniş bir sınıf savaşının yolunu açan savaş çılgılığıdır.

Bu, hakiki demokratların ve işçi sınıfının gerçek dostlarının savaş çılgılığıdır ve biz bunu Rus çarlık monarşisine, dünya çapında gericiliğin en rezil destekçilerinden birine karşı özel bir kuvvetle ele almalıyız.

Rus çarlığının dış politikası, eşi görülmemiş suçların ve şiddet eylemlerinin kırılmaz halkası; halkların hürriyetine, demokrasiye ve işçi sınıfına karşı en pis ve en aşağılık entrikalardır. Britanya'nın "liberal" yöneticilerinin desteğiyle, Çarlık, İran'ı ezip boğuyor; çarlık Çin'deki cumhuriyetin altını oyuyor; Çarlık, Boğaz'ı ele geçirmek ve "kendi" toprağını Asya'da Türkiye aleyhine genişletmek için gizlice ilerliyor. Çarlık monarşisi, Rus serf-köylü birlikleri Macaristan'daki ayaklanmayı bastırduğunda, Avrupa'nın 19. Yüzyıldaki jandarmasıydı. Bugün, 20. Yüzyılda, çarlık monarşisi hem Avrupa'nın hem Asya'nın jandarmasıdır.

Birinci ve İkinci Duma'yı dağıtan, Rusya'yı kana boğan, Polonya ve Finlandiya'yı köleleştiren, Yahudileri ve tüm "yabancıları" ezme politikası uygulayan baştan sona gericilerle ittifak halinde olan Kanlı Çar Nikolas; Lena Nehri'nde işçileri vuran ve Rusya'nın her yerinde köylüleri açlığa mahkûm eden sadık dostlarının çarı—bu çar, Slav bağımsızlığının ve özgürlüğünün şampiyonuymuş gibi davranıyor!

1877'den beri Rus halkı bir ya da iki şey öğrendi ve artık tüm Türklerden daha kötü olanın "iç Türklerimiz" olduğunu kavradılar: Çar ve hizmetkarları.

Ancak toprak sahipleri ve burjuvazi, Milliyetçiler ve Oktobristler, hürriyetperver bir çarlık hakkındaki bu pis ve provokatif yalana olanca destek veriyorlar. *Golos Movsky* [3] ve *Novoye Vremya* [4] gibi gazeteler, sanki Rus çarlığı Habsburg monarşisinden yüz kat daha fazla kir ve kana bulanmamış gibi, Avusturya'yı küstahça kışkırtan ve taciz eden bir dizi hükümet gazetesinin başında yer alıyorlar.

Ve yalnızca sağcı partiler değil, muhalif, liberal burjuvazi bile, diplomatik anlamda kaçamak ve ikiyüzlü cümlelerle zar zor örtbas edilmiş şovenist-emperyalist propagandasında yüksek sesle konuşuyor. Yalnızca partisiz liberal *Russkoye Slovo* [5] değil, "Anayasal Demokratların" (özünde karşı-devrimci liberallerin) resmi organı olan *Reç* [6] bile, çarlık bakanı Sazanov'a, onun sözümona "uyumluluğu", Avusturya'ya verdiği "tavizler" ve Rusya'nın "büyük güç" çıkarlarını yeterince "korumaması" nedeniyle saldırırken oldukça gayretliydi. Kadetler, en vahşi milliyetçileri onların emperyalizmlerinden dolayı değil, tam tersine, çarlığın İstanbul'u fethetme "büyük"

planının ağırlığını ve önemini küçülttükleri için suçladılar!!

Tüm emekçi halkın yaşamsal çıkarlarının iyiliği için, Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisi, bu alçak şovenizme karşı kararlılıkla sesini yükseltiyor ve bunu özgürlük davasına bir ihanet olarak damgalıyor. Açlık çeken 30 milyon köylüye ve yüzlerce işçiyi vurmak da dahil otoritelerin en vahşi keyfi yönetimine sahip bir ülke—on binlerce özgürlük savaşçısının ağır işte çalıştırılarak eziyet ve işkence gördüğü bir ülke— böyle bir ülkenin her şeyden önce ihtiyaç duyduğu şey, çarlık baskısından kurtuluştur. Rus köylülüğü kendisini toprak sahibi serf-efendilerinden ve çarlık monarşisinden kurtarmayı düşünmeli; toprak sahiplerinin ve tüccarların, Rusya'nın "Slav görevleri" hakkındaki yalan yanlış söylemlerine kapılarak bu yaşamsal gayeden sapmasına izin vermemeli.

Emperyalist liberalizm, çarlığı tolere etmek arzusuyla, "barışçıl anayasal" hareketinde ısrar edebilir, halka, koruma altında bir çarlık monarşisi altında dış zaferler ve anayasal reformlar sözü verebilir, ancak Sosyal-Demokrat işçi sınıfı bu kandırmacayı öfkeyle reddeder. Rusya ve tüm Doğu Avrupa için özgür gelişmeyi garanti altına alacak tek şey, çarlığın devrimle ilgasıdır. Yalnızca Balkanlar'da bir federal cumhuriyetin zaferi, Rusya'da cumhuriyetin zaferiyle birlikte, yüz milyonlarca insanı savaşın felaketlerinden ve sözde "barış döneminin" baskı ve sömürsünün eziyetlerinden kurtarabilir.

1912'nin ilk beş ayında, Rusya'da 500 000'den fazla işçi siyasi greve çıktı ve karşı-devrimin en zorlu yıllarından sonra gücünü yeniden kazandı. Bazı bölgelerde denizciler ve askerler çarlığa karşı ayaklandı. Çağrımız, devrimci kitle mücadelesi için; işçilerin, köylülerin ve ordunun en iyi kesiminin kararlı ortak eyleme yönelik daha sarsılmaz, sabit ve kapsayıcı hazırlığıdır! Bu, çarlık tarafından ezilmiş ve harap edilmiş Rusya'nın tek kurtuluş yoludur.

Balkan memleketlerinin sosyalistleri, savaşı sert bir şekilde kınadılar. İtalya, Avusturya ve tüm Batı Avrupa'nın sosyalistleri onlara tek bir ağızdan destek verdiler. Onların protestolarına katılım ve çarlık monarşisine karşı ajitasyonumuzu ortaya koyalım.

Kahrolsun çarlık monarşisi! Yaşasın Rusya demokratik cumhuriyeti!

Yaşasın Balkan federal cumhuriyeti!

Kahrolsun savaş! Kahrolsun kapitalizm!

Yaşasın sosyalizm! Yaşasın enternasyonal devrimci Sosyal-Demokrasi!

RSDİP Merkez Komitesi

Dipnotlar:

[1] Manifesto Lenin tarafından Ekim 1912'nin başlarında yazıldı ve RSDİP MK tarafından ayrı bir broşür olarak basıldı. 10 (23) Ekim'de Lenin, manifestoyu Uluslararası Sosyalist Büro sekreteri Camille Huysmans'a göndererek, belgenin metninin Sosyal Demokrat partilerin sekreterlerine ve basına iletilmesini istedi. Bir süre sonra Almanca olarak *Leipziger Volkzeitung* ve *Vorwärts*'ta, Fransızca olarak Belçika'da *Le Peuple* gazetesinde, Fransızca, Almanca ve İngilizce olarak Enternasyonal Sosyalist Büro'nun *Bulletin*'inde yayımlandı. Ayrıca RSDİP Yurtdışı Organizasyon Komitesi tarafından ve *Sotsial-Demokrat*'ın 5 (18) Kasım 1912 tarihli 28-29. sayısına özel ek olarak da yayımlanmıştır.

[2] *Birinci Balkan Harbi* (Ekim 1912-Mayıs 1913) Türkiye ve Balkan ittifakı ülkeleri Bulgaristan, Sırbistan, Karadağ ve Yunanistan arasında gerçekleşti. Londra Barış Antlaşması ile Balkanlardaki neredeyse tüm topraklarını kaybeden Türkiye'nin yenilgisiyle sonuçlandı. Slav bölgeleri Makedonya ve Trakya özgür oldu, Arnavutlar milli bağımsızlıklarını kazandı. Birinci Balkan Harbi, Balkan ülkelerinin kralları ve burjuvazisi kendi hanedanlık ve yağma amaçlarını gütmelerine rağmen, genel olarak ilericiydi; Balkan halklarının Osmanlı boyunduruğundan kurtuluşunu simgeliyordu ve derebeyliğin kalıntılarına bir darbe indiriyordu. Lenin bunun "Asya ve Doğu Avrupa'daki orta çağ durumunun çöküşünü işaret eden dünya olaylar zincirinin bir halkası" olduğunu söyledi. (Bkz: Lenin Collected Works vol. 19 s. 39)

[3] *Golos Moskvyy* (Moskova'nın Sesi) —Moskova'da 1906'dan 1915'e kadar basılmış Oktobristlerin günlük yayın organı.

[4] *Novoye Vremya* (Yeni Zamanlar) —1868'den 1917'ye kadar St. Petersburg'da çeşitli yayıncılar tarafından yayımlanan, siyasi yönelimini tekrar tekrar değiştirmiş bir günlük gazete. İlk başlarda ılımlı liberal olan gazete, 1876'da A. S. Suvorin yayıncı olarak görevi devraldığı anda gerici toprak sahibi ve resmi bürokratik çevrelerin bir organı oldu. 1905'ten itibaren Kara Yüzler'in bir organı oldu. Şubat 1917 burjuva demokratik devrimden sonra gazete, burjuva Geçici Hükümeti'nin karşı-devrimci politikasına tam destek verdi ve Bolşeviklere şiddetle saldırdı. Petrograd Sovyeti Devrimci Askeri Komitesi tarafından 26 Ekim'de (8 Kasım) kapatıldı.

[5] *Russkoye Slovo* (Rus Sözü) —Moskova'da 1895'ten itibaren (ilk pilot sayısı 1894'te çıktı) yayımlanmış günlük gazete; yayıncısı I. D. Sytin'di. İsmen bağımsız gazete, ılımlı liberal bir duruşla Rus burjuvazisinin çıkarlarını savunuyordu.

Kasım 1917'de gazete, Sovyet karşıtı iftira niteliğinde haberler yayımladığı için kapatıldı. Ocak 1918'den nihayet kapatıldığı Temmuz 1918'e kadar, *Novoye Slovo* (Yeni Söz) ve *Naşe Slovo* (Sözümüz) adı altında yayıma devam etti.

[6] *Reç* (Söylev)—Kadet Partisinin günlük yayın organıydı. Petrograd Sovyeti Devrimci Askeri Komitesi tarafından 26 Ekim (8 Kasım) 1917'de kapatıldı.